Pregaria.cat

Entrada

Decidir

Per LauraR el dv., 03/12/2021 - 14:15

Sembla que la llibertat és una de les columnes de la nostra cultura occidental. Tot i ser un tema debatut en els cercles intel·lectuals, forma part de la consciència col·lectiva i la dinàmica social s'encarrega de donar-li un precís enfocament: fomentar les eleccions multiplicant les possibilitats. Un exemple: els iogurts. Els iogurts s'han anat diversificant i avui en dia el comprador pot escollir segons sigui el procés d'elaboració, el sabor i el contingut en greix, en lactosa o sucres. Així els frigoríffics dels supermercats ofereixen iogurts naturals, que poden ser ensucrats o sense sucre; desnatats, semidesnatats o sencers; amb lactosa o sense. Una divisió que es repeteix en la gama de sabors o en la de trossos de fruita. I no oblidem el iogurt líquid que reprodueix la classificació anterior. Finalment, el client pot optar entre pasteuritzats, probiòtics, com els bífidus, kefir, etc.

En la cadena alimentaria la persona practica amb escreix la capacitat d'elecció.

Altres sectors com els dels mòbils, rellotges, ordinadors, cotxes, moda, etc. no estan lluny d'aquesta profusió d'articles. Tampoc el món audiovisual es queda enrere, segons un estudi del Observatorio Audiovisual Europeo. a Espanya hi ha 1.180 canals entre cadenes estatals, autonòmiques i locals que es poden veure en TV, ordinador, mòbil o tauleta.

A més d'afavorir l'extrema disponibilitat de productes, els mecanismes socials s'encarreguen també d'ajustar la mentalitat dels compradors per tal de mantenir-los dins del flux consumista.

Per exemple, la publicitat d'una marca de cotxes suggereix "Déjate llevar"; un altra firma ofereix un criteri "porque yo lo valgo" i n'hi ha qui pregunta: "Y tu ¿cómo lo quieres?", d'aquesta manera la nostra ment, lentament i sense adonar-se'n, desactiva tota actitud crítica, rep un succedani d'autoestima i sent confirmada la pròpia voluntat.

Pels ciutadans més filosòfics l'escenari social prepara consignes, ambigües, del tipus "això és el que hi ha" evitant així que imaginem o que desistim de procurar altres maneres d'estar en el món.

Resumint, que estem molt atrafegats escollint entre tantes coses i que això ens deixa convençuts de fer ús de la capacitat més pròpiament humana.

Però, enmig d'aquesta atmosfera de benestar, entreteniment i fruïció, de sobte, oh!, sorpresa! s'obre pas des del fons de la persona, una difusa sensació d'insatisfacció. Un sentiment incòmode que informa que el que s'està vivint no omple i que urgeix a buscar el que realment sacia.

Què fem, quan aquest sentiment es fa present? El reprimim perquè no molesti? El silenciem temporalment a base de més compres, més diversió o més autosuficiència? L'escoltem?

Optar per escoltar-lo, buscar el temps i el lloc per fer-ho, sentir amb paciència els moviments interns que es desvetllen, interpretar la insatisfacció sentida a la llum del propi projecte vital, compartir amb algú de confiança, permetre que s'obrin horitzons nous, atrevir-se a donar noves passes, ... tot aquest seguit de verbs, no són els vertaders companys del verb "decidir"?

Les persones no solament som responsables d'obrar moralment sinó també ho som de com construïm la nostra persona i de a qui volem beneficiar amb les nostres accions.

El sentiment d'insatisfacció no és malaltís, encara que com tota vivència interior pot arribar a ser-ho, sinó la sana advertència de la pròpia persona avisant que necessita quelcom diferent.

Ens atrevim a sortir de l'actual i alienant entramat de possibilitats i a escoltar el propi ser?